4.1. Фрагмент конференції свідомих громадян

«Ми – майбутнє України!»

Завдання конференції: висвітлити основні орієнтири формування цілісної і гармонійно розвиненої та суспільно-активної особистості з високим рівнем національної свідомості, широким світоглядом, належним рівнем загальної мовної , художньо-естетичної, правової культури завдяки функціонуванню навчального закладу та бібліотеки в одному інформаційному просторі,який є єдиним нероздільним джерелом знань.

Модератор: директор Марганецької ЗОШ І-ІІІ ступенів № 12 О.Ф.Галко.

Учасники: юні науковці, дослідники, активісти та волонтери закладу.

Хід конференції

1. Модератор:

Презентуємо вашій увазі фрагмент шкільної конференції «Майбутнє України – це ми!», яку було проведено в рамках роботи школи в швейцарсько-українському проекті «Розвиток громадянських компетентностей в Україні». Усе в освітньому процесі зараз зосереджено на формуванні людини-громадянина, на необхідності розвинути в учнів бажання брати участь у громадському житті. Ми, педагоги, маємо зараз допомогти дітям навчитись реалізовувати свої права і свободи, а також відповідати за свої вчинки.

На сучасний освітній процес впливає багато чинників. Одним з них є патріотична самосвідомість, громадянська відповідальність та готовність підносити міжнародний авторитет держави. Для цього, між іншим, необхідно мотивувати учнів вивчати іноземні мови. Так, наприклад, наша школа три роки тому стала учасницею міжнародного проекту Global Generation, який дає змогу вивчати англійську, спілкуючись з носіями мови на різні актуальні теми поруч зі своїм учителем. Крім того, в закладі вивчається і французька мова, а поряд з нею – історія, традиції, звичаї Франції. У цьому напрямку в наших учнів та їх педагогів є низка дослідницьких та пошукових робіт, які дехто з учнів взяв за основу журналістської роботи. Одну з них представляє на конференції учениця 9 класу Оселедченко Ангеліна.

2. Виступ Оселедченко А., учениці 9 класу
   (презентація виступу – додаток 1):

У кожної людини є своя мрія, а моя мрія – Франція, Париж. Як тільки почала вивчати французьку мову, знайомитися з культурою та літературою Франції - зрозуміла, що закохалася в Париж. Я дуже часто бачила його велич та красу у снах, уявляла прогулянки на Елісейських полях та набережній Сени. І ось нарешті я в Парижі! Здійснилася мрія мого життя!

У мене була можливість помилуватися собором Паризької Богоматері, який описав Віктор Гюго у своєму відомому романі, побувати у музеї «Будинок маленького принца», відомого французького письменника – авіатора Антуана де Сент- Екзюпері, який знаходиться у маленькому містечку біля Ліону. Під час подорожі багато цікавого я дізналася про літературний Париж та історичні зв'язки України і Франції. Саме це мене надихнуло розпочати пошуково-дослідницькі роботу «Легендарні Українці у Франції». Мені довелося попрацювати у шкільній та міських бібліотеках, а також використати інтернет-ресурс.

Перші згадки про українців у Франції сягають в глибину століть. У 1051 році французький король Генріх І одружується з дочкою київського князя Ярослава Мудрого – "тестя Європи" – Анною, яка брала активну участь у державних справах. На Євангелії, що його князівна привезла з собою, французькі королі присягали до революції 1789 року.

Ми живемо у славному краї, повитому подвигами і перемогами запорозького козацтва. Поруч з нашим містом - село Грушівка, де в далекому XVII столітті знаходилася невелика пасіка легендарного кошового отамана Івана Дмитровича Сірка. Далеко не всі українці знають, що Іван Сірко - національний герой Франції. За штурм Дюнкерка його та інших старшин було нагороджено французькими орденами.

Яскраву сторінку в історію Франції вписав син українського гетьмана в екзилі Пилипа Орлика – Григір. Гідний нащадок свого батька, він продовжував його справу: створював широку коаліцію для боротьби з агресивною політикою Російської імперії.

Мимоволі пам'ять сягає в глибину минулих століть, коли у Паризькій Сорбонні вчився митрополит Київський і Галицький, святитель Петро Могила. Один з найбільш освічених людей свого часу, він вільно володів класичними

латинською і грецькою, кількома європейськими мовами, був енергійним і наполегливим. Саме Петро Могила заснував знамениту Києво-Могилянську Академію, яка стала взірцем для всіх духовно-навчальних закладів на території Східної Європи.

Перегорнувши окремі сторінки історії, пересвідчуємося, що у всі часи наші співвітчизники у Франції докладають багато зусиль для утвердження ідеї самостійної України. З 1925 року у Парижі було розпочато друк періодичного видання «Прометей» під наглядом голови місії УНР Симона Петлюри.

Цікаво, що в Парижі 25 травня 1929 року відкрита бібліотека Симона Петлюри, яка містить 15 тисяч томів архівних матеріалів, періодичних українських видань міжвоєнного періоду, старовинних рукописів. При бібліотеці діє Центр документаційних матеріалів з україністики, яких нараховується понад 30 тисяч екземплярів.

Париж став для мене справжнім відкриттям і підтвердженням того, що мої дорогі серцю співвітчизники ніколи, ні за яких обставин не заплямували честі й гідності української нації.

ХХ століття осяяне зіркою Сержа Лифаря – українця за походженням, «представника покоління величезного слов'янського краю». Недалеко від Парижа, в Сент-Женев'єва –де- Буа, поховано кращого танцівника світу. На могильній плиті напис французькою « Serge Lifar de Kiyv»(Серж Лифар із Києва). Світ моди вибагливої Франції підкорила свого часу одеситка Соня Делоне (справжнє прізвище Сара Іллівна Штерн).

Я хотіла б відзначити ще одне визначне місце у столиці Франції - Національна Паризька опера, де звучав унікальний голос Василя Сліпака – нашого талановитого, співака і справжнього патріота України.

Світове ім'я, мега популярність, щастя дарувати людям те, що наприкінці стало змістом життя. Та події Революції Гідності в Україні кардинально змінили життя Василя. З літа 2013 року він воює на Сході України, бере участь в бойових діях проти формувань ДНР у Пісках в районі Донецького аеропорту. 29 червня 2016 року його було вбито пострілом снайпера біля селища Луганське під Донецьком. Його недоспівана пісня ще довго звучатиме в пам'яті тих, хто знав Василя Сліпака.

Отже, моя перша подорож до Франції стала не просто захопливою мандрівкою, але й пізнавальною багатогранною подорожжю.

Виступає Оселедченко А.

2.1. Модератор:

Слід відмітити, що учениця зі своїм керівником оформили журналістську роботу в окреме видання, яке в 2019 році посіло І місце в обласному етапі конкурсу макетування та верстання в номінації «Журналістська робота», а також І місце в конкурсі творчості юних журналістів «Юнтелепрес – 2019».

3. Модератор:

Іще один важливий чинник, що має суттєвий вплив на освітній процес, це повага до батьків, свого родоводу, традицій та історії рідного народу. І в цьому напряму в нас є певні досягнення: не так давно в рамках творчого конкурсу «Зоряна година» у Всеукраїнському етапі учень Поторока Денис посів ІІІ місце з дослідницькою роботою «Хранитель мудрості предків», яка була присвячена вивченню життєвого й творчого шляху видатного кобзаря Придніпров'я Олекси Чуприни. До речі, ця пошукова робота також оформлена в окреме видання.

4. Виступ Потороки Д., учня 8 класу (презентація виступу - додаток 2):

Виступає Поторока Д.

Найвідоміший поет нашої держави - Тарас Григорович Шевченко. Також усі ми знаємо, як називалася перша збірка його поетичних творів. Так, це - "Кобзар". Уже самою назвою книги автор засвідчив, що він виступає співцем народних мас, тож кобзарем стали називати й самого поета. І до сих пір вшановують великого сина українського народу духовні провідники нації, на честь яких Шевченко назвав свою поетичну збірку.

Особливе місце посідає серед них Олекса Чуприна, гідний продовжувач традицій видатних кобзарів, понад 20 років життя якого нерозривно пов'язані з найвищою духовною вершиною України.

Дослідженню життєвого та творчого шляху Олексія Сергійовича Чуприни була присвячена моя робота.

Ще в юнацькі роки, працюючи на шахті в місті Марганець, Олекса Чуприна познайомився з місцевим бандуристом Павлом Качаном, який дав йому перші уроки гри на бандурі.

З бандурою і гвинтівкою він брав участь у ІІ Світовій війні, мав бойові нагороди.

У повоєнні роки Олексій Сергійович працював у різних філармоніях. Був учасником з'їздів кобзарів, Шевченківських вечорів, виступав на різних урочистостях, грав при закладанні пам'ятника Шевченку у Ленінграді, на відкритті пам'ятника поетові у Львові.

У його репертуарі було понад 100 пісень – українських народних, історичних, родинно-побутових, ліричних та жартівливих, на слова Тараса Шевченка та про нього, народні думи.

Понад тридцять років – до останніх днів свого земного життя – проспівав Олекса Сергійович під Чернечою Горою.

На жаль, кобзарів сьогодні практично не залишилося. Але чи означає це, що ми маємо про них забути? Ні, не означає. Ми повинні, за прикладом своїх предків, іти тернистим шляхом в пошуках істини, а кобзарська пісня буде нам провідником на шляху до самоусвідомлення. То ж, співайте кобзарі, бо тільки ви можете й повинні розповісти правду, ваш голос лунатиме вічно в серцях українців.

5. Модератор:

Велику роль в освітньому процесі грає співпраця з батьківською громадськістю. Особливо це помітно при реалізації спільних проєктів. Про один з таких розповість Бурдейкко Софія.

6. Виступ Бурдейко С., учениці 7класу:

Ми живемо в чудовому шахтарському місті – Марганці. Це наша Батьківщина і нам є чим пишатися.

Декілька років разом з усією шкільною громадою ведеться робота над проектом «Дніпропетровщина – шахтарський край».

Адже майже всі важливі події так чи інакше пов'язані з цією професією. І немає, напевно, в місті жодної сім'ї, історія якої не була б пов'язана з Марганецьким гірничо-збагачувальним комбінатом.

Нашою головною метою було не тільки дізнатися якомога більше про історію створення та роботу комбінату, а ближче познайомитися з працею гірників, їх життям, родинами. Результатом цього дослідження буде написання книги про життя простих гірників, їх працю та досягнення.

7. Модератор:

Кожен з учасників конференції під час підготовки до того чи іншого проекту, дослідницької , наукової роботи зіткнувся з численним літературними джерелами, перегорнув не дну сторінку багатьох цікавих та корисних книжок. Це говорить про те, щі бібліотека та читання в жодному разі не втратили актуальності.

Дякуємо за увагу.

Учасники конференції